

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/7/2015
Identifikačné číslo spisu:	6913010836
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6913010836.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 28. októbra 2015 v trestnej veci obvineného B. W. , pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mariana Dzurošku, advokáta v Rimavskej Sobote, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. novembra 2014, sp. zn. 3To/90/2014, a rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 24. júla 2014, sp. zn. 4T/65/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného B. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 24. júla 2014, sp. zn. 4T/65/2013, bol obvinený B. W. uznaný za vinného v bode 1/,2/,3/,4/,5/ rozsudku z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2012 v kancelárii na ul. Stavbárov č. 4222 v Rimavskej Sobote sexuálne zneužil maloletú J. G., nar. XX. U. XXXX tak, že ju zvalil na sedáciu súpravu, bozkával ju, vyzliekol jej ošatenie, najskôr vnikol prstami ruky do jej pohlavného orgánu a následne položil svoj pohlavný orgán o jej pohlavný orgán,

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci september 2012 v kancelárii na ul. Stavbárov č. 4222 v Rimavskej Sobote sexuálne zneužil maloletú J. G., nar. XX. U. XXXX tak, že ju najskôr bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

3/ v presne nezistenom čase v mesiaci október 2012 v lese v katastrálnom území obce Hrachovo, okres Rimavská Sobota v osobnom motorovom vozidle zn. Lancia Delta e. č. RS 144BU sexuálne zneužil maloletú J. G., nar. XX.U. XXXX tak, že najskôr ju bozkával, chytal za pohlavné orgány, potom jej

vyzliekal ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

4/ v presne nezistenom čase v mesiaci december 2012 pred Vianocami v byte na ul. Stavbárov č. 4223 v Rimavskej Sobote sexuálne zneužil maloletú J. G., nar. XX. U. XXXX tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

5/ v presne nezistenom čase od januára 2013 do 25. júla 2013 pravidelne v rôznych časových intervaloch spravidla 1,2- krát za týždeň, resp. 1-krát za dva týždne v byte na ul. Stavbárov č. 4223 v Rimavskej Sobote, ako aj v lese v katastrálnom území obce Hrachovo, okres Rimavská Sobota v osobnom motorovom vozidle zn. Lancia Delta e. č. P. sexuálne zneužil maloletú J. G., nar. XX. U. XXXX tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou opakovaný pohlavný styk a 1-krát orálny styk,

Pričom v bodoch 1/ až 5/ mal vedomosť o tom, že J. G. v čase spáchania skutkov nedovršila fyzický vek 15 rokov.

Za to bol B. W. odsúdený podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona mu súd uložil ústavné sexuologické liečenie.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodených B. G., Q. G. a J. G., všetci bytom P. s celým nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený B. W. ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní 24. júla 2014 a následne prostredníctvom obhajcu písomne 5. augusta 2014. Poškodení G. podali odvolanie prostredníctvom splnomocnenkyne písomne 29. júla 2014, ktoré odôvodnili 13. augusta 2014.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 19. novembra 2014, sp. zn. 3To/90/2014, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody, týkajúceho sa poškodenej J. G., ktorá bola s celým nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Rozhodol sám na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že obvinený B. W. je povinný podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenej J. G., nar. XX.U. XXXX, trvale bytom P, v sume 3 377 eur z titulu nemajetkovej ujmy. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obvineného B. W. a poškodených B. G. a Q. G. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/90/2014, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/65/2013, podal obvinený B. W. prostredníctvom obhajcu dňa 12. januára 2015 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c./ písm. d/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Trestného poriadku obvinený citoval § 34 ods. 1 Trestného poriadku o právach obvineného na osobnú obhajobu. Obvinený je presvedčený, že súdy nemali, ako dôkaz akceptovať výpoveď poškodenej J. G. zo 16. augusta 2013 preto, že v rozpore s ustanovením § 135 Trestného poriadku sa ho zúčastnila sestra poškodenej Z. G. a psychiatricka M. Podľa názoru obvineného mal byť k takémuto úkonu prizvaný psychológ. Následne bola M. uznesením vyšetrovateľky Policajného zboru z 26. septembra 2013 pribratá ako znalkyňa aj na vyšetrenie duševného stavu poškodenej J. G. a na vyšetrenie duševného stavu obvineného B. W..

Na námietku obhajcu obvineného W. boli do konania ohľadne vyšetrenia duševného stavu obvineného pribratí iní znalci. Obvinený je presvedčený, že vzhľadom na striktnú požiadavku na spravodlivý proces a práva na obhajobu súdy tento stav nemali akceptovať a mali trvať na tom, aby pre oba subjekty (obvinený a poškodená) boli do konania pribratí iní znalci, než tí, ktorí boli do tejto doby vo veci činní.

Výsluchu poškodenej J. G. dňa 16. augusta 2013 bolo znemožnené zúčastniť sa obhajcovi obvineného JUDr. Pavlovi Balogovi údajne preto, aby tam neboli osoby mužského pohlavia. Naproti tomu pri previerke výpovede 15. októbra 2013 boli prítomné dve ženy a 6 mužov. Takéto obmedzenie práva na obhajobu je podľa obvineného neprípustné a nezákonné.

Z uvedeného vyplýva, že znalecký posudok vypracovaný M. o vyšetrení duševného stavu poškodenej J. G. nemali súdy akceptovať (§ 135 ods. 1 Trestného poriadku, § 145 ods. 1 veta h Trestného poriadku, § 151 ods. 2 Trestného poriadku).

Uvedeným konaním súdov došlo k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdmi vykonané zákonným spôsobom.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. d/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že za nezákonný je potrebné považovať aj výsluch poškodenej J. G. na hlavnom pojednávaní 24. júla 2014. K realizácii výsluchu súd pristúpil napriek tomu, že vhodnosť tohto výsluchu nepodložil stanoviskom predvolaného znalca - psychológa O., a to vzhľadom na citované závery jeho znaleckého posudku, v ktorom výsluch maloletej neodporučil. Súd neumožnil účasť obvineného na tomto úkone, a tak mu znemožnil uplatniť právo na osobnú obhajobu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného poriadku. Pokiaľ súd bez splnenia zákonných podmienok neumožnil obvinenému B. W. účasť čo len na časti hlavného pojednávania, je to podľa neho dovolací dôvod podľa § 271 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku (správne má byť § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku uvedeného v bode 5/ výrokovej časti rozsudku a vo vzťahu k celému konaniu na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia § 138 písm. b/ Trestného zákona obvinený uviedol, že pokiaľ ide o skutok pod bodom 5/ výrokovej časti rozsudku absentuje vo výpovediach poškodenej akákoľvek bližšia konkretizácia konania z hľadiska času, spôsobu a miesta. Súd na rozdiel od skutkov uvedených v bode 1/ až 4/ rozsudku pri bode 5/ vôbec nedisponoval dôkazom - komunikáciou na sociálnej sieti, či prostredníctvom SMS správ. Z uvedeného vyplýva, že ku skutku uvedeného v bode 5/ rozsudku nedošlo, preto mal byť obvinený podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodený.

Obvinený ďalej uviedol, že podľa ustálenej súdnej praxe k ustanoveniu § 138 písm. b/ Trestného zákona je trestný čin spáchaný po dlhší čas po dobu aspoň dvoch rokov. Je potrebné prihliadať aj na intenzitu s akou páchatel' v tomto časovom období konal. Podľa názoru obvineného súd mal za preukázané, že v období od septembra do decembra 2012 mal s mal. J. G. trikrát pohlavný styk a v júli 2012 ju inak pohlavne zneužil. Preto pre aplikovanie § 138 písm. b/ Trestného zákona neboli dané zákonné podmienky, a to nielen z hľadiska pojmového znaku „po dlhší čas“, ale ani z hľadiska intenzity konania. Doba necelého polroka, po ktorú v dlhších časových intervaloch došlo k štyrom stretnutiam s cieľom pohlavného styku, nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania.

Obvinený B. W. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného B. W.. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/90/2014, z 19. novembra 2014 a Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/65/2013, z 24. júla 2014 zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol prepustiť obvineného B. W. z výkonu trestu odňatia slobody.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej „prokurátorka“). Vo vyjadrení z 22. januára 2015 uviedla, že s rozhodnutiami okresného a krajského súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje. Výsluch mal. J. G. v prípravnom konaní zo 16. augusta 2014 bol realizovaný v prítomnosti obhajcu obvineného, ktorý sa nachádzal vo vedľajšej miestnosti a z úkonu mu bol zabezpečený obrazovo-zvukový záznam. O spôsobe vykonania výsluchu rozhodla vyšetrovatelka. Maloletá žiadala, aby pri výsluchu nebol prítomný jej otec ani iná osoba mužského pohlavia, ale jej sestra Veronika ako morálna podpora. Táto bola v prípravnom konaní vypočutá ako svedkyňa, ale súd na túto výpoveď neprihliadol.

Prokurátorka namietanie účasti M. na úkone považuje za neopodstatnené. Z ust. § 135 ods. 1 Trestného poriadku taxatívne nevyplýva prítomnosť osôb pri výsluchu maloletej. Toto ustanovenie sa vykladá širšie. MUDr. Caisová Škultétyová sa výsluchu zúčastnila v postavení psychiatra - sexuológa s tým, že bude následne po vydaní príkazu súdu pribrať do konania ako znalkyňa za účelom posúdenia, či maloletá trestnou činnosťou utrpela psychotraumu. Podľa názoru prokurátorky, keďže v danom prípade sa jednalo o trestnú činnosť sexuálneho charakteru, mohla práve ona prispieť k správne vedeniu výsluchu maloletej lepšie ako psychológ. Znalecký posudok vypracovala spolu s ďalšou znalkyňou. Vykonanie výsluchu maloletej nariadil krajský súd aj napriek neodporúčaniu psychológa PhDr. Čížeka. Výsluch bol vykonaný v neprítomnosti obvineného B. W., ktorý bol následne s obsahom výsluchu oboznámený a nemal k nemu žiadne pripomienky. Pri výsluchu bol prítomný obhajca obvineného, ktorý maloletej položil dopĺňajúce otázky. K námietkam obvineného týkajúcich sa absencie internetovej komunikácie obvineného s maloletou od októbra 2012 do júla 2013, prokurátorka uviedla, že v súčasnej dobe je obvinený W. trestne stíhaný pre sexuálne zneužívanie ďalších maloletých dievčat a pre rozširovanie a prechovávanie detskej pornografie. Kontakt s ním a maloletou prebiehal len prostredníctvom sociálnej siete Facebook a AZET, nakoľko maloletá si vytvorila nový nick s názvom diablica asi 586, čo vyplýva z jej výpovede. Spoločnosť Facebook sídli v USA, právna pomoc ohľadne získania údajov z jej databázy trvá neprimerane dlho. Vec bola riešená väzobne. V prípade podania žiadosti o justičnú právnu pomoc ohľadne získania údajov z jej databázy by došlo k neprimeraným prieťahom a neboli by dodržané lehoty väzby. Preto prokurátorka rozhodla, že žiadosť o právnu pomoc justičného orgánu USA nebude podaná, nakoľko boli zabezpečené aj iné dôkazy, ktoré B. W. zo skutku v bode 5/ usvedčovali. Spoločnosť AZET, a.s., Žilina, nick uvedený maloletou neeviduje, preto sa v spise nenachádza. (Maloletá pri výsluchu uviedla len názov nicku, nie jeho numerickú časť). Podľa názoru prokurátorky namietaná právna kvalifikácia je správna (§ 201 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona), nakoľko skutky boli spáchané od júla 2012 do 25. júla 2013, teda po dobu jedného roka, čo súdna prax, ale aj Trestný zákon považujú za dlhší čas v zmysle ust. § 138 písm. b/ Trestného zákona. Obdobie jedného roka je omnoho dlhšie, než je pri takomto trestnom čine v priemere bežné a jednotlivé čiastkové útoky boli páchané v pravidelnom slede 12 mesiacov s pravidelnosťou vždy po niekoľkých týždňoch, resp. dňoch.

S poukazom na uvedené dôvody prokurátorka navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 Trestného poriadku dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolací súd skúmal najskôr naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t.j. či zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa citovaného ustanovenia chápe ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Toto právo spočíva aj v navrhovaní dôkazov v zmysle § 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Trestného poriadku a zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dokazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod. č. 7/2011).

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený B. W. v prípravnom konaní ako aj v konaní pred okresným i krajským súdom dôsledne využil právo na obhajobu, ktoré patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. Obvinený si sám zvolil obhajcu v osobe JUDr. Pavla Baloga, advokáta so sídlom v Rimavskej Sobote (plná moc na č. l. 35, odvolanie plnej moci na č.l. 36) a obhajcu JUDr. Mariana Dzurošku, advokáta so sídlom v Rimavskej Sobote (plná moc na č.l. 42). Obhajcovia, ako vyplýva z trestného spisu sa zúčastňovali v prípravnom konaní i v konaní pred súdom riadne všetkých úkonov trestného konania

V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že nie je pravdivé tvrdenie obvineného, že jeho obhajcovi bolo znemožnené zúčastniť sa samotného výsluchu poškodenej J. G.. Výsluch maloletej J. G. v prípravnom konaní 16. augusta 2014 bol vykonaný za prítomnosti obhajcu obvineného a v súlade s § 135 ods. 1 Trestného poriadku. Obhajca sa nachádzal vo vedľajšej miestnosti, z ktorej mohol sledovať obrazovo zvukový záznam a mal možnosť klásť svedkyni otázky (č.l. 98). Taktiež neobstoí námietka obvineného, že pri výsluchu bola prítomná sestra poškodenej a psychiatricka, hoci podľa jeho názoru mal byť k takémuto úkonu prizvaný psychológ.

Ust. § 135 ods. 1 Trestného poriadku rešpektuje rozumovú, duševnú a mravnú úroveň svedkov mladších ako 18 rokov. Predpísaný postup nie je určený na každý výsluch svedka mladšieho ako 18 rokov, ale len na prípady, kedy je táto osoba vypočúvaná o okolnostiach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj. Treba brať ohľad na to, aby výsluch takej osoby bol obzvlášť ohľaduplný a po obsahovej stránke čo najúplnejší, aby takú osobu nebolo potrebné opätovne predvolávať, a tým jej pripomínať udalosti, ktoré veľmi často nepriaznivo ovplyvnili jej psychický vývoj. Pribratie pedagóga, inej osoby majúcej skúsenosti s výchovou mládeže alebo znalca je obligatórne. Za inú osobu majúcu skúsenosti s výchovou mládeže treba považovať predovšetkým detského psychiatra alebo detského psychológa. Pribratá osoba musí byť prítomná pri celom výsluchu svedka. Pribratá osoba môže byť vypočúvaná len k spôsobu, akým bol výsluch svedka vykonávaný, resp. k spôsobu, ktorým vypočúvaná osoba vypovedala, alebo k správnosti a úplnosti zápisnice o výsluchu, nie však k iným skutočnostiam; nemôže teda nahradzovať obsah svedeckej výpovede osoby maloletej ani ho dopĺňovať.

Cieľom pribratia niektoej z uvedených osôb je, aby prispela k správne mu vedeniu výsluchu, a to z hľadiska všetkých skutočností, ktoré môžu mať vplyv na vypočúvanú maloletú osobu. Zároveň je prizvaný odborník schopný konkretizovať stupeň duševného a mravného vývoja takejto osoby. Nič nebráni tomu, aby tu uvedená osoba (pedagóg, psychiater) bola zároveň vo veci znalcom pribratým, napr. k psychologickému vyšetreniu maloletého svedka. Tým je daná aj odpoveď na námietku obvineného - dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, že MUDr. Danica Caisova-Škultétyová bola uznesením vyšetrovateľky Policajného zboru z 26. septembra 2013 pribratá na vypracovanie znaleckého posudku ohľadne vyšetrenia duševného stavu poškodenej J. G..

V posudzovanej veci o spôsobe výsluchu a prítomnosti osôb pri výsluchu maloletej rešpektujúc citované ustanovenie a žiadosť maloletej rozhodla vyšetrovateľka. Maloletá žiadala, aby pri výsluchu nebol prítomný jej otec, ani iná osoba mužského pohlavia, ale jej sestra Z. ako morálna podpora. V tejto súvislosti zákon nebol porušený.

Aj dovolací súd sa stotožňuje s námietkou obvineného, že sestra poškodenej bola v rozpore so zákonom vypočutá v prípravnom konaní ako svedkyňa (R 38/70). Dokazovanie sa predovšetkým vykonáva na

hlavnom pojednávaní. Súd pri hodnotení dokazovania na tento dôkaz neprihliadol.

Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu na č.l. 1098 - 1100 vyplýva, že návrhy obvineného na doplnenie vyšetrovania, a to zmena kvalifikácie skutku podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a vypracovanie nového znaleckého posudku na vyšetrenie duševného stavu mal. J. G. vyšetrovatelka Policajného zboru zamietla.

Pokiaľ ide o konanie pred súdom, obvinený na hlavnom pojednávaní 6. februára 2014 na č. l. 1167, a hlavnom pojednávaní zo 17. júla 2014 na č. l. 1235 vyhlásil, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, ods. 11 Trestného poriadku ako aj ich vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod. Pokiaľ by aj išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné skúmať, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, t.j. či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie o vine obvineného. Keďže v tomto prípade porušenie práva ako bolo vyššie konštatované, nebolo zistené, potom neprichádza do úvahy ani skúmanie rozsahu porušenia tohto práva.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdy obidvoch stupňov pri vykonávaní dokazovania postupovali v súlade so zákonom a v tomto smere im nie je čo vytknúť.

V danom prípade také skutočnosti, ktoré by naplnili dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Trestného poriadku dovolacím súdom zistené neboli.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. d/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že výsluch poškodenej J. G. na hlavnom pojednávaní dňa 24. júla 2014 je potrebné považovať za nezákonný, keďže ho neodporučil psychológ.

K tomu najvyšší súd uvádza, že výsluch mal. J. G. nebol vykonaný na hlavnom pojednávaní 24. júla 2014, ale na predchádzajúcom pojednávaní 17. júla 2014. Tento výsluch nariadil Krajský súd v Banskej Bystrici v zrušujúcom rozsudku z 23. apríla 2014 (č. l. 1227) v súlade s § 135 ods. 2 Trestného poriadku. Výsluch bol realizovaný v neprítomnosti obvineného vzhľadom k osobe maloletej, ako aj k predmetu výsluchu, čo je v súlade s Trestným poriadkom. S obsahom výsluchu bol obvinený oboznámený a nemal k nemu žiadne pripomienky. Pri výsluchu bol prítomný obhajca obvineného, ktorý maloletej svedkyňi dával doplňujúce otázky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ani tieto dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Trestného poriadku naplnené neboli.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ namietal právne posúdenie skutku uvedeného v bode 5/ výrokovej časti rozsudku a vo vzťahu k celému konaniu nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia § 138 písm. b/ Trestného zákona.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie okresného, ale najmä krajského rozsudku na č. l. 1328 a plne sa s ním stotožňuje.

Čo sa týka námietky obvineného, že súd vôbec nedisponuje dôkazom - komunikáciou na sociálnej sieti

alebo prostredníctvom SMS správ, dovolací súd uvádza, že komunikácia medzi obvineným W. a maloletou prebiehala len prostredníctvom sociálnej siete Facebook a AZET. Spoločnosť, ktorá prevádzkuje Facebook sídli v USA. Právna pomoc ohľadne získania údajov z jej databázy trvá neprimerane dlho a vzhľadom k tomu, že vec bola riešená väzobne, vznikli by neprimerané prieťahy a neboli by dodržané lehoty trvania väzby. Preto dozorová prokurátorka rozhodla, že žiadosť o právnu pomoc justičnému orgánu USA nebude podaná, nakoľko boli zabezpečené aj iné dôkazy, ktoré B. W. zo skutku v bode 5/ usvedčovali.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania mali sudy preukázané, že skutky, ktoré boli žalované v obžalobe pod bodmi 1/ až 4/ sú preukázané, k týmto sa obvinený priznal a urobil k nim vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že nepopiera spáchanie týchto skutkov. Vo vzťahu k bodu 5/ obžaloby dospeli k záveru, že sa ho obvinený dopustil tak, ako je to uvedené v obžalobe. Jedinou spornou otázkou v rámci dokazovania bol závažnejší spôsob konania, čo predstavuje dlhší čas. V tejto súvislosti dovolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tdo/6/2012, kde sa konštatuje, že v prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou a všeobecne sa za dlhší čas považuje doba 6 mesiacov. V posudzovanom prípade boli skutky spáchané v období od júla 2012 do 25. júla 2013, teda po dobu jedného roka, čo súdna prax považuje za dlhší čas. Obdobie jedného roka je omnoho dlhšie, než je pri takomto trestnom činne v priemere bežné a jednotlivé čiastkové útoky boli v pravidelnom slede 12 mesiacov s pravidelnosťou vždy po niekoľkých týždňoch.

Podľa citovaného dovolacieho dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku) správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ani tento dovolací dôvod naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného B. W. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.